

Synod Information

3 2020

– planterade i
Herrens hus. Ps. 92:13

* Betraktelse: Nåds och kunskaps växt. (BÅ)	1
* Stämman: Att inte veta något om morgondagen. (AL)	2
* Lokalt: Om Söderköping och Vikbolandet. (KE)	4
* Internationellt: Danmark i våra hjärtan. (CB)	5
* Upprop: SvK och långsiktig demokrati. (MJ)	6
* Hälsning från ordföranden. (JN)	8
* Lär känna engelska vänstift och församlingar!	9
* Pastoral studie- och storstadsresa hösten 2021.	
* Uttalande: Svenska kyrkan 20 år under KO2000.	
* Var hittar jag vettig präst och gudstjänst?	10

– Hur kan jag stötta Synodens arbete?

- * Förbön och gåva: plusgiro 78 05 51-8.
 - * Medlemsavgiften 2020 200:- (plusgiro 780551-8). Ny medlem: maila info@synoden.se eller ring ordf.
- Synodens stadgar se <https://synoden.se/stadgar.html>

Välkommen till höstsamling i Göteborg lördag 7/11.

Hur fira mässa i mindre lokal än kyrkolokal?

Samling kl 10.30 med presentation av miljöer som vill be eller redan ber präst komma. Hur förbereda? Vad är omistligt – med utgångspunkt i församlingens mässordning. Lunch 12.30. Besök i en annorlunda lokal. Besked om plats till intresserade.

info@synoden.se, ordf. Jonas Nilsson 072 931 83 42.

Synod Info per post med inbetalningskort till alla intresserade utan specifik kostnad men gärna en gåva! Maila info@synoden.se

Betraktelse: Nåds och kunskaps växt.

”Den rättfärdige grönskar som ett palmträd, som en ceder på Libanon växer han till. Ja, sådana är planterade i Herrens hus, de grönskar i vår Guds gårdar.” Psaltaren 92:13-14.

De här underbara orden talar om något som alltid skulle finnas i våra liv; ett växande, en andlig mognad. En sann tro på Gud och på Guds Son, Jesus Kristus, är inte bara ett försanthållande. Det är en relation, där Guds helige Ande arbetar. Och där Guds Ande arbetar, där blir det frukt och resultat av tron.

Guds Ande arbetar fram Andens frukter i oss: Kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning. När vi umgås med Herren växer detta fram. Det är Andens verk, inte vårt.

När kärlekens frukt finns där, föder den fram kärlekens gärningar mot nästan. Och dessa gärningar skall vi göra, flitigt och mycket. Detta är ett Herrens bud. ”Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta. Du skall älska din nästa som dig själv.” Detta bud sammanfattar alla bud. Vi skall älska!

I vår tradition lyfts det ofta fram, att vi blir frälsta av tron allena, av nåd allena. Våra egna gärningar kan inte göra något här. Kristus har gjort allt för oss på korset. Han har fullbordat allt och till det kan inget av vårt eget läggas. Detta är sant. Därför kunde rövaren på korset blir frälst. Det är verkligen nåden hos Kristus som frälser.

När vi läser Jakobs brev i vårt NT betonar han att tron utan gärningar är död. Han skriver: ”Visa mig din tro utan några gärningar, så skall jag med mina gärningar visa dig att jag har tro.” (Jak.2:18)

När en människa lever i tro på Jesus Kristus och hans nåd, då måste denna tro sjunka från hjärnan ner till hjärtat. Den måste ta sig uttryck i goda gärningar, som vår medmänniska har glädje av.

Luther sa fyndigt: ”Goda gärningar gör ingen människa god, men en god människa gör goda gärningar.” Då gör hon dem, inte för att bli frälst, för det är hon redan genom Kristus. De kommer som en följd av tron.

Att det är så kommer också att bli tydligt på yttersta dagen, då Människosonen kommer tillbaka i härlighet, med sina änglar och yttersta domen kommer. Då är det kärlekens gärningar som tas fram som exempel på levande tro. ”Jag var hungrig, och ni gav mig att äta!”

Det behöver bli ett växande i våra liv, en mognad, en god frukt, som andra människor har glädje av. Det kan komma dagar då inga gärningar kan utföras. Då skall vi komma ihåg att den viktigaste handlingen är att överlåta sig åt Herren. Och denna handling skall vi göra varje dag.

Vi behöver växa i tro och kunskap och erfarenhet om Herren. Lära känna honom mera. Umgås med honom i hans Ord, möta honom i nattvarden och ta emot honom själv. Vi behöver höra hans röst, ständigt, och den talar till oss i Bibelordet. När Bibeln ligger oanvänd och Herrens röst inte når fram är det som när två makar inte längre talar med varandra. Ett varningstecken.

Vi behöver växa i lydnad för Herren. Vårt syndafördärv vill inte lyda Gud. Det finns ingen gruppering bland kristna, som automatiskt lyder Gud. Det kan bli en kamp. Det kan bli nederlag och upprättelse. Som väl är finns nåd och upprättelse hos Frälsaren Jesus. Som väl är tröttnar han inte på oss när vi kommer till honom. Men vi måste komma!

Vi behöver växa i uthållighet. När det blåser snålt om bekännelsetrogen kristendom väntar sig Herren inte att vi ska komma med en massa käckä nya grepp. Han väntar sig av oss att vi är trogna. Trogna mot Honom. Trogna mot hans Ord. Trogna mot allt det som vi lärt och sett vara rätt och sant. ”Var trogen intill döden, så skall jag ge dig livet krona”, säger Herren. (Upp. 2:10)

Guds vilja är att vi ”växer till i nåd och kunskap om vår Herre och Frälsare Jesus Kristus. Honom tillhör äran, nu och intill evighetens dag. Amen.” (2 Petr. 3:18) + Bengt Ådahl, Missionsbiskop

Stämman: Att inte veta något om morgondagen – om kyrklig och personlig ohälsa.

Vi vet aldrig något om morgondagen oavsett om vi är sjuka eller friska. När jag själv precis återhämtat mig från ohälsa, färdig att ge mig ut i stora världen igen, var det för att upptäcka att hela världen nu blivit sjuk i Corona. Jag, som är gift med en 70+are, fick snällt kliva in i hemmet igen, vilket gav gott om tid för reflektion över vad jag som sjuk funderade över inför mötet med morgondagen.

För att kunna bota det som är sjukt, eller i alla fall leva med det, krävs sjukdomsinsikt. Man måste upptäcka sjukdomen och förhålla sig till den. I en svår situation av ohälsa, oro och osäkerhet inför framtiden har jag haft stor hjälp av framförallt två saker. En kärleksfull familj och min tro.

Guds Ord och bönen är min goda grund i livets svårigheter. Min mest gedigna Bibelkunskap har jag fått genom söndagsskolans undervisning. Där lärde jag mig att Gud är kraft, handling, styrka och beskydd. Jesus älskar alla barnen. Underbart!

Grunden är viktig. I våra personliga liv - och i kyrkans inre liv. Grundlösheten är ett stort problem idag. Många barn och ungdomar känner inte till grunden för den kristna tron alls. Bibeln verkar så främmande att den ibland inte ens används i konfirmationsunder-visningen. Smaka på det!

Många människor står utan etisk kompass och denna villrådighet kan skapa existentiell tomhet eller kaos. Då blir det lättare att luras in i sektverksamhet och fanatism, eftersom det inte finns en god grund att värdera ideer utifrån. Man fastnar i en destruktiv grund. Men en god grund måste värnas och upprätthållas. Den går att förneka, trotsa, sälja bort eller anpassa till världen.

I Svenska kyrkan ser vi tyvärr många tecken på att det finns en dålig “sjukdomsinsikt” när det gäller bortvändheten från Gud i förkunnelsen. Världens argumentation och lockelser blir kyrkans. Vem orkar vänta på evigheten i evighet, när vi vill ha allt vi kräver av njutning och nöjen i stunden.

Kyrkan har antagit världens värdeomätare genom politikens dominans. Världen styr och beslutar i kyrkan idag. Individens önskemål står i centrum, men skulden är alltid kollektiv. Vem behöver syndabekännelse när ingen synd finns? Ingenting är heligt och inget förväntas vara fullkomligt. Då behövs ingen Gud som helar det trasiga. Det är det trasiga som helar. Genom en kollektiv kravlös trasighet upprätthålls ursäktandet och självförnekelsen. Det dövar samvetet och blir plåstret som tillfälligt lindrar det infekterade såret.

Ve den som kommer med Sanningen. Det saltet svider.

Internt i kyrkan har vi bestört sett hur det heliga och rena förvanskats. Jungfru Maria var inte jungfru, hon var bara en ensamstående mamma. Jesus var egentligen homosexuell. Enligt SSU:s valpropaganda inför kyrkovalet, konstateras att Jesus var sosse. Kanske var Jesus egentligen lite muslim också, i ett multireligiöst perspektiv. Alltså...

Det låter naturligtvis hädiskt, men kanske överträffar verkligheten dikten i en framtid. Det har hänt förr i Svenska kyrkans beslutshistoria.

Är då all förminskning, förvanskning och förändring av det kristna budskapet medvetet och illvilligt? Ja!... och nej! Politiskt är det helt uppenbart att så är fallet. Maktpositioner når man inte utan anpassning idag. Biskopar och kyrkans tjänstemän kan förvåna. Lobbyister och kändisar tillåts att göra stora insatser för att marknadsföra ett världsanpassat budskap - både i innehåll och form.

Detta etablissemang utnyttjar och skapar en gradvis smygande indoktrinering av den intet ont anande medlemskåren. Många samtycker inte, men tiger eftersom det inte är lätt att sätta sig upp mot en välformulerad överhet. Församlingsstrukturen görs om så makten koncentreras.

Ärkebiskop Antje Jackelén, har ett skickligt sätt att använda ordval och formuleringar. I en intervju i Sydsvenskan 23/2-20, svarar hon på kritiken om att kyrkan är likgiltig när kristna utrotas i mellanöstern. Det avfärdar hon med att de som säger detta bara vill peka ut muslimerna. Är det inte illvilja så är det okunskap, menar hon. Men är det inte möjligt att ta avstånd från slakt av kristna utan att för den skull vilja "bilda front mot islam", som ärkebiskopen säger sig vägra? Är det så, att ju mer vi värnar det kristna budskapet och våra kristna bröder och systrar, desto mer islamofobiska misstänks vi vara? Är det en sund utgångspunkt, att på den grunden anta illvilja från sina egna trosfränder? Är det Svenska kyrkans uppgift, att offra de egna kristnas liv för att Mellanöstern är belastat med "geopolitiska minor", som det hänvisas till som hinder för agerande.

Det är viktigt att vi uppmärksammar de små nyanserna i budskapet och formuleringarna. Det är flera frågor där Kyrkans ledning, genom de små stegens tyranni, inte tvekat att bilda front mot inomkyrkliga beaktelsesetrogna. Vad säger denna markering från ärkebiskopen om vem man inte vill bilda front mot..?

Den fråga som för mig blivit ett smärtsamt bevis på hur världen förvränger och våldför sig på kristen övertygelse är abortfrågan. Det går inte att yttra en mening utifrån en sund kristen grund, med nåden som utgångspunkt, i abortfrågan utan att demonstreras. Här har verkligen det trasiga upphöjts till helande.

Hur är detta möjligt, att kyrkan tiger eller till och med förespråkar en allt mer liberal syn på abort, helt utan hänsyn till att det handlar om liv? Hur är det möjligt i en "feministisk" kyrka med så många kvinnliga präster, diakoner och biskopar? Om det inte går att identifiera sig med Herren i en ny feministteologi, finns ju Eva, Sara, Elisabeth och Maria, där moderskapet fått en central betydelse. I jungfru Marias, som gudsmoder, ligger hela vår frälsning. Hon födde Livet. Det är en oerhörd symbolik i detta som kristna kvinnor nära kunnat identifiera sig med. Nej, feminismen har blivit en antifeminism, där ett moderskapsförakt och en livsförnekelse har utvecklats.

Detta passar världen och politiken väldigt bra, att kyrkan tiger. Den sekulariserade översexualiserade kommersiella världen får belägg för att kristna abortmotståndare är religiösa galningar som vi måste tysta. Amy Coney Barrett är en konservativ domare i USA, som nu förväntas väljas in i Högsta domstolen. Hon är 48 år, sju barnsmor, utbildad vid det kända universitetet Notre Dame och med en gedigen juristkarriär, men målas ut som en livsfara för det amerikanska folket i en artikel i Helsingborgs Dagblad 23/9-20. Hon är alla sina kunskaper och utbildning till trots totalt diskvalificerad eftersom "hon anses besjälad av abortfrågan". Blir nästa omdöme, att hon är "besatt"? Hon är inte bara katolik, utan medlem i en församling som kan liknas vid pingstkyrkan, med handpåläggning. Kan det bli värre? - skulle nog journalisten velat fylla i. Men det är illa nog. Här har vi återigen språket som används i beskrivningen av henne. Hon har tagit fel ställning i abortfrågan och det gör henne till en religiös galning. Allt annat är ovidkommande. Abortfrågan gör ont i den kristna kroppen, i hela Jesuskroppen. Det är något mycket sjukt med förintelseförnekelsen och debattens hätska ton. Finns inga barn finns heller inga döda och då finns ingen synd.

Här är naturligtvis det kristna budskapet blodrött och måste tystas på alla sätt. Därför måste vi, både inom kyrkan och i världen, oförtrutet ta till orda och förkunna Ordet. Så tack för ordet och Ordet!
Ann Lång
(Summering av föredrag vid stämman 27/9-20)

Lokalt: Om Söderköping och Vikbolandet

Jag vill redogöra något för det andliga läget i den trakt jag bor och känner till. Under åren 1981-2014 var jag komminister i Söderköping, som numera efter sammanslagningar av 7 församlingar heter Söderköping S:t Anna församling. Efter pensionering bor jag i Mogata utanför Söderköping,

Som alla vet var Söderköping en betydande stad under medeltiden. I stadens centrum finns nära varann 1200-talskyrkorna S:t Laurentii och Drothem. Under mitten av 1900-talet förnyades här den Svenska Tidegården. Kyrkoherde Arthur Adell var en av dess tillskapare. Den kom i bruk här.

Under min första tid i Söderköping var Per Kjellgren kyrkoherde. Det var välbesökta, söndagliga gudstjänster i församlingens tre kyrkor. Förutom de nämnda Skönberga. För cirka 10 år sedan införde den dåvarande kyrkoherden, trots mina protester, en förändring av nattvardens element till det som blivit den vanligaste praxisen i Svenska kyrkan numera. Det hjälpte inte att jag gav mina kollegor goda artiklar i ämnet från SPT. För min del blev följderna en sakramental osäkerhet. När jag säger till kommunikanten: "Krist kropp..." – Är det sant? Den frågan gnagde i mitt inre. Att gå i pension var då en befrielse.

Ungefär samtidigt med min pensionering tillträdde en ny kvinnlig kyrkoherde. Hon gjorde om gudstjänstordningen radikalt. Syndabekännelse, avlösning, kyrie, två av textläsningarna och trosbekännelsen togs bort! Helt i strid med kyrkohandbokens olika alternativ för huvudgudstjänst. Biskopen kom på besök och förklarade att denna gudstjänst inte kan få vara församlingens huvudgudstjänst. Trots detta fortsatte ordningen genom att trixa med begreppen. Man kallade helt

enkelt en kvällsgudstjänst i en glest besökt landsortskyrka för huvudgudstjänst och fortsatte som förut i stadens centrum! Nu har detta missförhållande rättats till under en ny kyrkoherde. Under senare år har det varit stor omsättning på präster i Söderköping. Endast två gudstjänster firas per söndag i församlingens 7 kyrkor. Detta trots att det finns 4 prästtjänster.

Men efter pensioneringen fann jag en ny andlig hemvist i Östra Vikbolandets pastorat. Det tackar jag Gud för. Under en vakans där på en komministertjänst blev jag kallad att tjänstgöra ganska många söndagar. Och de söndagar jag varit ledig har jag åkt de tre milen till Östra Husby eller till någon av de andra kyrkorna i pastoratet. Det är det värt, för där får man en god förkunnelse, uppleva en god ordning för Högmässa och en rätt sakramentsförvaltning. Jag vill erinra om att Bo Giertz var komminister där under några år på 30-talet. Trakterna där har berörts av väckelserörelser, dels EFS, vars förening nu har cirka 100 medlemmar och dels ELM (Evangelisk Luthersk Mission, tidigare Bibeltrogna Vänner). Den senare har 55 medlemmar som samlas till möte varannan lördagkväll i Falketorps Missionsgård. Sedan tre år tillbaka är jag medlem där emedan jag funnit andlig gemenskap och uppbyggelse där. Jag och min fru är med i en av föreningens hemgrupper. Vi träffas i varandras hem för måltid och bibelstudium. ELM-folket går på söndagarna i högmässan i Östra Husby. De utgör majoriteten av kyrkfolket. Barnfamiljerna får även med sig barnen både till Falketorp och till högmässan, vilket är roligt att se.

Jag är också ända sedan studenttiden i Uppsala för cirka 50 år sedan medlem i aKF. Om någon undrar om det går att förena att vara med i en rörelse som kallas högkyrklig och i en som kallas lågkyrklig, så svarar jag: det går bra. För båda står på samma grund: klassisk kristen tro. Man kan få uppbyggelse i olika kyrkliga miljöer. I Guds rike kompletterar vi varann och lär av varann.

Kurt Enström

(Med mottot 'solsken eller ösregn' tecknas olika trakter i kyrksverige, mycket värdefullt med bidrag och tips!)

Internationellt: Danmark i våra hjärtan

Aposteln S:t Paulus talar vid flera tillfällen om att kristenheten är en kropp, där alla organ behöver varandra. Det gäller enskilda kristna, församlingar och kyrkoprovins. Vi i Sverige behöver Danmarks kyrka, och den danska kristenheten behöver oss. Vi blir starkare av att mötas, och vi kan stärka varandra genom att dela varandras smärta.

Den danska kristenheten har fått ge rik inspiration till den svenska. Småkyrkorörelsen kom till Sverige från Danmark. De lågkyrkliga väckelserörelserna har haft rika kontakter över Öresund. När Henry Ussing 1927 började daglig morgonbön i Domkyrkan i Köpenhamn blev det inspiration till daglig andakt även i Malmö S:t Petri. Den danska morgonbönen fortsätter på samma sätt idag och kan följas på hemsidan för Danmarks radio, som har många lyssnare även i Skåne.

När Ingvar Hector 1937 skulle börja med sin doktorsavhandling om Apostoliska trosbekännelsen, fanns ingen i Sverige som kunde handleda forskning om den unga Kyrkan. Han fick resa till Köpenhamn. Då slöts kontakter, som blev viktiga för fortsättningen.

Inspirationen gick även i andra riktningen. Under kriget föreläste Bo Giertz i Danmark; hans bok *Kristi Kyrka* utkom 1939. Den danska kyrkokampen följdes intensivt särskilt i Skåne. Räddningen av de danska judarna berörde alla. Kerstin Arthur Nilson har skrivit om detta i romanen *Snitslad bana* (GAudete). Utvecklingen i den danska folkekirken efter kriget innebar att intryck från den svenska kyrkliga förnyelsen gav ny livskraft. Pastor Dag Monrad Møller var den drivande kraften i arbetet med den danska tidegården, ett förnämligt arbete som delvis tillkom på Hjelmserysdstiftelsen, där ännu Danmarksrummet minner om detta.

Det fanns också andra krafter i den danska kristenheten. Den inre sekularisering, som gjort sig gällande sedan sekelskiftet, ledde fram till en situation, där en stor grupp av präster tog till orda i manifestet *Kirkens ja og nej* (1965). En viktig medarbetare till denna text var professor Regin Prenter i Århus. Han hade varit aktiv i motståndgruppen Holger Danske och hans doktorsavhandling *Spiritus Creator* (1944) tillkom under ständig livsfara. Regin Prenters lekmanadogmatik *Kirkens tro* finns även på svenska. En annan av de aktiva i Holger Danske var Jørgen Glenthøj. Det oförskräckta mod han visat som motståndsmän följde honom in i kyrkokampen. Han blev ordförande för den rörelse som bildades som en följd av *Kirkens ja og nej*. Han var församlingspräst, psalmdiktare och teolog. Hans mest betydande arbete är en avhandling om Dietrich Bonhoeffer. En annan följd av *Kirkens ja og nej* var att grupper från olika håll samlades kring *Menighedsfakultetet* i Århus. En av dess professorer blev Asger Højlund, som doktorerat hos Bengt Hägglund i Lund.

Under fyra år hölls på Hjelmserysdstiftelsen konferenser med Sällskapet för Kyrka och teologi (1980-1984). Inspirationen kom från Danmark och Konventet for Kirke og Theologi. En av de medverkande i Hjelmseryd var Helge Haystrup, dansk präst och teolog. Han har inspirerat till ny Augustinusläsning och forskning genom sitt stora verk *Augustin-Studier* (15 band). Den teologiska reflektionen har fortsatt på Hjelmserysdstiftelsen genom *Dagar för Kyrka och akademi*. En av dess danska medarbetare har varit Flemming Baatz-Kristensen, känd för sitt stora verk *På pilgrimsrejse i Kirkeåret*.

Hur skall man i Sverige börja om man vill ta till sig något av den inspiration, som de danska kontakterna kan ge? Ett sätt är att börja med hemsidorna för Kirkelig fornyelse och Kirkelig Samling.

Christian Braw

Upprop: För Synodens Tankesmedja (bidrag nr. 48)

Öppet brev till Svenska Kyrkans Ärkebiskop och Kyrkostyrelsen

SVENSKA KYRKAN OCH LÅNGSIKTIG DEMOKRATI

Den vanliga bekännelsetrogna kyrkobesökaren behöver göra sin röst hörd i frågan om de s.k. ”avkragningarna”.

I tidningen *Världen Idags* extra magasin för mars 2020, med temat ”Arvet från Aten, Rom och Jerusalem”, finns en artikel med titeln ”Antiken och kristendom avgörande för demokratin”. Där kan man läsa om hur den kristna traditionen, de kristna värderingarna samt det antika arvet haft betydelse för demokratins framväxt.

Den svenske professorn i statsvetenskap Claes G. Ryn, som sedan flera decennier är verksam i Washington DC, citeras: ” Den klassiska och kristna

traditionen har betonat vikten av att sträva efter att bli en bättre människa. Den har betonat laglydighet, omsorg om nästan, att behandla andra med respekt och tolerans”. Professor Ryn framhåller vad demokrati betyder: ”Att tjäna hela folkets bästa, det allmänna, att höja sig över kortsiktiga särintressen. En god demokrat lyssnar på andra, tar hänsyn till hela samhället, sammanjämkar, lägger band på egna intressen. För att klara en sådan uppgift krävs skolning och självdisciplin”.

De flesta medlemmarna i Svenska Kyrkan accepterar kvinnliga präster, dock inte alla. Det finns en minoritet, de som har den äldre ämbetssynen. De vill hålla samman och älskar Svenska Kyrkan, och har därför inte gått ur den. Präster med traditionell syn vad gäller ämbete och äktenskap följer sitt samvete och känner sig illa behandlade. I ett omvärldsperspektiv är svenska Kyrkan diktatorisk som förbjuder dessa präster att inneha tjänst. I de stora kyrkorna, den katolska och den ortodoxa, finns inga kvinnliga präster.

Vår kyrka befinner sig i teologiskt förfall. En känd författare skriver: ”En Herrens tjänare bör vara fri från människofruktan och från behovet att bli populär och värdesatt om han ska kunna se och möta **de verkliga behoven** – och inte blott de som ligger på ytan”.

I ämbetsbeslutet från 1958 markerades att de som inte kunde acceptera den nya ordningen skulle ha en given plats. Detta var demokratiskt. Det måste betonas, att detta inte bara gällde präster utan också biskopar, prästkandidater, kyrkoråd och vanliga bekännelsetrogna kyrkobesökare. (Bekännelsetrogna = De som har Bibeln och Svenska Kyrkans bekännelseskrifter som rättesnöre.)

Att ”avkraga” präster som inte kan godkänna besluten av år 1982 och 2000 är diktatoriskt och kärlekslöst. Vill ni inte att **det ska bli en kyrka och en Herre?** Ska vi vara ekumeniska i förhållande till andra kyrkor men diktatoriska inom Svenska Kyrkan?

I den Anglikanska Kyrkan har man respekt för minoriteten, här finns **två spår**, i stället för ett som i Sverige. I norska och danska kyrkorna har man också respekt för dem som har den äldre ämbetssynen.

Förutom att tillåta två spår genom en ändring i kyrkoordningen skulle Svenska Kyrkans Kyrkostyrelse t.ex. kunna uttrycka sin uppskattning av Missionsprovinsens extra biskopar och värna tanken om en EFS-biskop. De dubbelanslutna EFS-medlemmarna är nu (2016) 36711 personer enligt Erika Willanders bok (Myndigheten för stöd till trossamfund).

Den kristna kyrkan i Europa är i fara. Såväl Charta Oecumenica som Kyrkornas Världsråds Specialkommission av den 26 augusti – 3 september 2002 förespråkar, att de spänningar som de skilda uppfattningarna i ämbetsfrågan innebär bearbetas med ömsesidig god vilja och ett ärligt uppsåt att göra motparten väl. (Ur Bo Branders brev till Svenska Kyrkans Ansvarsnämnd, Svensk Pastoraltidskrift 2003.) Det går att med respekt för varandra leva sida vid sida. Det har många av oss upplevt bevis för. Med Litanian får vi be till Gud: **Bevara oss för uppror och splittring!**

Med utmärkt högaktning

Magdalena Johnsén, Jörlanda

P.S. Till Tankesmedjans skribenter:

Instäm gärna med mig direkt genom att skicka ett meddelande till min mejl: magdalena.johnsen@gmail.com eller till Magdalena Johnsén, Kyrkebyn 28, 44465 Jörlanda. Responser med tilläggsförslag skickas till synodenstankesmedja@synoden.se. Efter fem namngivna responser skickas

skrivelsen in till en eller flera tidningar. Om personer utanför synoden sympatiserar med skrivelsens andemening, anser jag att det bara är positivt. Då kan det bli fler underskrifter. D.S.

Hälsning från ordförande

Hösthelgerna Den helige Mikael's dag och Tacksägelsedagen är tacksamma ljuspunkter i en kyrkoårsperiod som räknar dubbelsiffriga Trefaldighetssöndagar. Jag skönjer en linje från de första Trefaldighetssöndagarnas grundläggande undervisning i tron, över vardagsteman både för församling, enskild och i samhälle fram till evighetsallvaret och frågan om Jesu återkomst. Som fördjupningstips är Gunnar Rosendals kyrkoårsarbete *Nådens År* (1940-41) ännu utan like. Men Lars Olov Erikssons och Nils Henrik Nilssons belysning av den senaste evangeliebokskorrigeringen 2002 *Evangelieboken i gudstjänst och förkunnelse* (2003) är väl värd att också uppmärksammas.

Som tidigare sagts är de begränsade möjligheterna till gudstjänst under pandemin tyvärr inget nytt för synodvänner. Vi är glada för vart gudstjänst-tillfälle. Vi t.o.m. gläds med kyrkfolk som upptäcker att en ny kyrkoherde ibland pånytt kan föra in Jesusnamnet i församlingsblad! Vi arbetar konsekvent på möjligheter till gudstjänst också i pastorat vars medarbetare tappat prioriteringsförmågan. Att be en präst komma kan bli en välsignelse för många fler. Det påminner alla om prästens första uppgift: att levande- och tillgängliggöra Guds Ord och sakramenten då man ber om det. Bönen är avgörande men också hänsyn. Höstsamlingen i Göteborg sjunde november handlar om ovanan att fira mässa på annan plats, för alla inblandade. Detta gäller i första hand dem som ber om präst. Intresserade präster är också välkomna att höra av sig. Olika ramar gäller i olika miljöer. Det lär bli ett givande samtal!

Tillslut kunde vi samlas till stämma den 27 september. Det hettade till vid två tillfällen. Först när Ann Lång talade om att inte veta något om morgondagen, om nödvändigheten till sjukdomsinsikt när ohälsan tränger sig på. Sedan blev det en fråga om uttalande med anledning av Kyrkoordningen 2000 20 år. Resignationen blev välbehövligt emotsagd av sakkunnig, slutformatet på uttalandet blev tydligt nog, se längre bak i detta Sy Info. Det blev också ett andra beslut om Preses/råd men desto svårare att veta vad det blir av det. Det är inget som Synoden måste ha men en sak som Synodrådet ställer sig berett att pröva om det blir intresseanmälningar för saken. Nu finns en stadgad ram. Ett utkast till arbetsordning presenterades, en sådan ordning bestäms av stämma då valprocedur iscensätts (presentation och val vid senare stämmor). Medlemmars och andras frågor besvarar rådet redan men preses/råd är ett mer uthålligt stöd.

Att stöd behövs blev återigen tydligt när vice ordförande i kyrkostyrelsen offentligt örfilade Frimodig kyrkas ledamot för att denne kritiserade socialdemokraternas okyrkliga syn på kyrkan (Kyrkans Tidning nr 38/2020 med klargörande svar i nr 39). Intressant är att v.ordf appellerar till begreppet ohederlighet och en ordning som gällt mer än sextio år. (Det handlade i sak om överklagandenämndens underkännande av Göteborgs domkapitels försök till avkravning av Rune Imberg. Han hade meddelat att han inte kunde be nuvarande biskopen i Göteborg om andlig tillsyn.) Det ohederliga i sak är socialdemokratins faktiska tillämpning av beslutet 1958

– såsom att det skulle handla om utrensning vilket alla läskunniga kan se är den raka motsatsen till de faktiska formuleringarna – att ännu denna dag bl.a. motivera nödvändigheten av sin egen kyrkopolitiska insats med felaktig tillämpning av beslutet. I detta perspektiv är KO2000 det tydligaste belägget för att kritikerna 1958 fick rätt. I själva verket är Frimodig kyrkas insatser hitintills ett av få belägg för att beslutet 1958 i någon mening kan sägas ha relevans. Tvekan vad gäller kvinnor som präster o.s.v. skulle inte ens beröra biskopsutnämning. Kyrkostyrelsens v.ordf örfil slår tillbaks för den är inte sann. Kyrklig Samling samlar rörelser som ännu verkar, det är en styrka. Frågan är om Preses/råd kan verka mer enskilt och för grupper.

Ett handgripligt stöd idag är att kontakta Magdalena Jonsén med anledning av uppropet som publiceras i detta Sy Info, för undertecknande eller tips om namn. En geografisk spridning av undertecknarna är alltid bra.

Mvh er ordförande Jonas Nilsson från ett Småland där träden avlövas så att man faktiskt ser lite längre.

Lär känna engelska vänstift och församlingar!

Svenska kyrkan står i kommunion också med Anglikanska kyrkan.

Två församlingar i St Albans stift (norr om London, väster om Oxford - vänstift till Linköpings stift).

* **All Saints Church**, (Church Lane), Riseley, Bedfordshire

www.allsaintsriseley.org

* **St. Martin's Church**, Clapham Road, Bedford, Bedfordshire

www.stmartinchurchbedford.org.uk (fin lovsång på hemsidan)

Pastoral studie- och storstadsresa hösten 2021.

Hur bygga församling i en post-sovjetisk värld? Under en vecka besöks fyra av Sankt Petersburgs seminarier med den frågan: det finsk-ryska Keltto (mer progressivt/konservativt evangelisk-lutherskt), det tysk-ryska Novo-Saratovka* (mer liberalt evangelisk lutherskt* och SvK:s närmaste part), romersk-katolska och ortodoxa.

Mikrogrupp om 5-10 deltagare då besöken avses göras i samverkan med Kelttoseminariet. Boendestandard beror av behov. Prel max 5.000:-. En resa väl motiverad i tjänsten. Svenska Kyrkan behöver stärka kontakten med Lutherska kyrkan i Ryssland*. Synoden samordnar i så fall reskassan, det kan vara en nyckel.

Uttalande: Svenska kyrkan 20 år under KO 2000.

Svenska kyrkans Fria Synod, Synodstämman 2020, 27 september.

När Kyrkoordningen 2000 tog slutlig form skedde det på en sådan sekulär lagstiftnings grund där begreppet samvete inte har någon plats, en s.k. rättspositivistisk grund. Sverige har en sådan regeringsform sedan 1974 - en rättsgrund jämförbar med den sovjetiska - utan antydning till naturrättsliga inslag. Den s.k. naturrätten utesluter inte en högre rättsordning. Idag präglas svensk rätt mer och mer av EU rätten med naturrättslig tradition, bl.a. är FN:s barnkonvention antagen.

Kyrkomötet formades av kyrkomötesbeslutet 1982, ett högsta beslutande organ efter modell av riksdagen. Förslaget om skiljande mellan stat och

kyrka 1979 hade avvisats. Svenska kyrkans Fria Synod kom till som en reaktion på 1982 års kyrkomötesbeslut. Riksdagen beslöt om Lagen för Svenska kyrkan 1998, SFS nr: 1998:1591.

Svenska kyrkans Fria Synod vill 20 år efter att kyrkoordningen antogs föra fram att en kyrkoordning inom ramen för en rättspositivistiskt samvetslös lagstiftning är ohållbar och destruktiv för kyrkans inre liv. Kyrkans lära kan inte överprövas av en majoritet.

Svenska kyrkans Fria Synod tillåter sig vädja till kyrkomötet att låta sig reformeras snarast och underordna sig kyrkans ämbete.

Dag som ovan, Mötessekreteraren.

Välkommen att stämma in i denna vädjan med en gåva, plusgiro 78 05 51 – 8, eller i en kortare eller längre tids medlemskap.

Vettiga gudstjänster? Kontaktpersoner I Själens Nöd:

Hjälp att hitta vettig präst och gudstjänster i närområdet, medlemmar på rimligt avstånd - kontakta med någon av nedanstående:

- Skåne/Blekinge: Lena A Artman 0435 44 84 04
- Malmö: Gerd Svensson 070 874 39 94
- Kronobergs och Kalmar län: Christian Braw 0478 500 22
- Jönköpings län: Mattias Fjellander 0371 173 19
- Göteborg: Marie Persson 070 682 41 22
- Bohuslän: Carl-Henrik Karlsson 073 773 89 74
- Östra Östergötland: Kurt Enström 070 533 45 48
- Södermanland: Göran Hallberg 0151 303 04 (tidiga mornar)
- Stockholm: Hans Gustafsson 070 594 75 68
Kåre Strindberg 070 670 59 68
- Västeråstrakterna: Anna-Karin Andersson 021 14 68 81
- Norra Värmlands kontrakt: Stig Löwenspets 070 606 41 01
- Dalarna: Bo Zetterlund 070 330 79 87
- Hälsingland: Ulf Allenbäck 070 776 54 84
- Mellersta Norrland: Gunvor Vennberg 073 824 01 16
- Norra Norrland: Mats Rondahl 0970 640 09

Synodrådet 2020-2021 (20200927).

Ordf. Jonas Nilsson (2021), Hjälmteryd, Ängshuset, 576 94 Stockaryd, 072 931 83 42, nilsson.bja@gmail.com, v. ordf. Lars Gustafsson (2021) Träslövsläge. Ordinarie: Göran Hallberg (2023) Vingåker, JohnG Ogenholt (2023) Katrineholm, Boris Pahlm (fyllnadsvald till 2022) Stockaryd, Marie Persson (2021) Styrö, Gunvor Vennberg (2021) Marstrand/Vännäs. Suppleanter: Gunnar Persson (2023) Göteborg, Kerstin Sidenvall Karlgren (2021) Kävlänge, Oscar Wessman (2023) Skara som även är Synodens Tankesmedjas tf debattredaktör och ansvarig utgivare, 072 251 27 04, oscar.wessman@gmail.com

Förbönspärmerna uppdateras av prästen Göran Hallberg.

Hör av dig om förbön för dig, din eller er församling, bibelstudie-/gudstjänst-gemenskap, 0151 303 04 (tidiga mornar).

– Vi ber, i bön om den Helige Ande efter Bibelns Ord på Svenska kyrkans bekännelses grund, att Herren ville befria, bevara och förnya Svenska kyrkan som en levande och missionerande kristen kyrka som. I Jesu Namn

Adressändring: Kåre Strindberg, Gröndalsv. 110, 117 68 Sthlm.
(Synodrådet 2019 beslöt att efter tre år utan medlemskap/gåva eller annat meddelande, tidigast januari 2023, tas adressen bort ur registret.)

Syftesparagrafen som bön:

– Vi ber, i bön om den Helige Ande efter Bibelns Ord på Svenska kyrkans bekännelses grund, att Herren ville befria, bevara och förnya Svenska kyrkan som en levande och missionerande kristen kyrka som söker den enhet Han bad om för att världen ska tro. I Jesu Namn Amen.